שבועות שתים פרק ראשון שבועות ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מיי׳ פי״ח מהל׳ שגגות הלכה ה׳ סמג לאוין ריט ועשין רטז:
ב ב ג ד מיי׳ שם הל׳ ט:

מסורת הש״ס

ה) שבת כ., כ) פירש״י על זה עיין לקמן ה:, ג) [יומא ע:], ד) [עי׳ תוס׳ לקמן ח: ד״ה מה פנימי], ה) [ולהבא, רש״ל], ו) [י״ל חשבו], ז) [שמות לו], ח) כדפיר״י ליתא ועי׳ רש״ש, ט) [ויקרא טז], י) [במדבר כט], כ) י״ל ומתי. רש״ל, ל) [ויקרא כח וכמן], מ) [וע״ע תוס׳ שבת כ: ד״ה מרגלות].

תורה אור השלם

ו. שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
במדבר כט יא

מוסף רש״י

שבועות שתים. שבועות של ביטוי לרע או לטיבו, שתים הן להתחייב עליהן קרבן עולה ויורד לחטוי כפרשה, דנפקי מלרע או לטיבו, דמשמע לאכול, אוכל ולא אוכל, שהן ארבע. יש לך לדרות עוד שתים מדיני הכתוב לכל אשר יבטא האדם לדרות לשבור, אכלתי ולא אכל, לא אכלתי ואכל (שבת ב.). ידיעות הטומאה. האמורות בקרבן עולה ויורד או נפש כי תגע וגו׳ ואמרינן שאין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדשיו שנכנס בשוגג למקדש אחר טומאה זו או אכל בשר קודש: **שתים שהן ארבע.** שתים כתיבי דכתיב (ויקרא ה) ונעלם ממנו והוא טמא ואשם שנתעלמה ממנו טומאה וע״י אותו העלם אכל קודש הרי אחת או שנכנס למקדש הרי שתים. ולפי שאין חייב עליה אלא אם כן ידע בתחלה שנטמא ואח״כ נעלמה ממנו ולאחר מעשה נודע לו שחטא משום הכי קרי לי׳ ידיעות: **שהן ארבע.** יש לדרות מן המקרא עוד שני חיובים העלם קודש והעלם מקדש וחזור הוא את הטומאה: **יציאות השבת שתים שהן ארבע.** הוצאת מרשות היחיד לרשות הרבים למדנו מן המקרא שחייב בפרק הזורק במסכת שבת (דף לו:) מוילו משה ויעבירו קול במחנה וגו׳ ז) דאלטעריך למתניתנו משום דקס״ד דלא הוי דרך הוצאה אלא כשעומד ברשות היחיד ונטל חפץ ויצא לרשות הרבים אבל כי האי גוונא דגופו ברשות היחיד וידו ברשות הרבים או איפכא לאו דרך הוצאה היא ובכי האי גוונא אמר בפ״ק דשבת (דף ג:) ידו של אדם אינה לא ברשות היחיד ולא ברשות הרבים ואיצטריך למיתני תרוייהו דאי תנא חדא לא הוה שמעינן אידך ומהאי טעמא ניחא ליה דלא תני הך הוצאה שלישית כדפרישית וי״ת מפרש דהוצאה מלאכה גרועה היא דמה לי אם מוציא מרשות היחיד לרשות היחיד ומה לי לרשות הרבים לכך הוצרך לפרש כל עניינים דענין ודעשיר ודעבד דמלאכה גרועה היא מדאמר ברים הזורק (שבת דף לו: ושם) הוצאה גופא היכא כתיבא ודרים לה מוילכא העם מהבית כו׳ ואקאמר אשכחנא הוצאה הכנסה מנלן סברא היא מה לי אפוקי מה לי עיולי ולשאר אבות לא בעינא קרא אלא מחייבינן כל דהוו במשכן והוצאה היתה במשכן כדאמר בפרק במה טומנין (שם דף מט:) הם הורידו קרשים מעגלה לקרקע ואתם אל תוציאו הם העלו קרשים לעגלה ואתם אל תכניסו ולשאר תולדות לא חייבינן דלהוו במשכן אלא אאב לחודא אבל תולדות דהוצאה בעי בפרק הזורק (שם דף לו:) או סברא הוי דלהוו במשכן כגון מכנים חוזרק ומעביר ומושיט והיינו משום דמלאכה גרועה היא ואין להאריך כאן יותר:

מראות נגעים שנים גרסינן ולא שתים דמראה לשון זכר הוא כדכתיב (שמות ג) את המראה הגדול הזה ומנן נמי במס׳ נגעים (פי״א משנה ד) ומייתי לה בהמוצה מקדש (זבחים דף פח: ושם) מראות נגעים רבי דוסא בן הרכינס אומר שלשים ושלשה עקביא בן מהללאל אומר שבעים ושנים והא דקתני התם טובא משום דחשיב נמי פתיכי אי נמי כייל נגעי בתים ובגדים מ): מכדי

שבועות. הא דלא פתח האי מסכת כל כיוצאי שבועות כשבועות כדפתח נדרים ונזיר משום דתנא ממכות קא סליק כדמפרש בגמרא הוצרך לפתוח בשתים שהן ארבע והואיל ולא מצי פתח בכיוצא בו לא חש לשנות אח״כ וא״ת אמאי לא תני ידיעות בריש בקרא כתיב בריש בקרא או נפש אשר תגע וגו׳ והדר או נפש כי תשבע וגו׳ וי״ל דשבועות הוא עיקר המסכת דבסדר ישועות קאי ואגב שבועות תני ידיעות משום דגבי הדדי כתיבן כדמפרש בגמרא ג״כ משום דמילי דשבועות כתיבי בקרא בריש ונפש כי תחטא וגו׳ (ויקרא ה) והוא עד דהיינו שבועת העדות והאי דלא פתח בשבועת העדות משום דלית בהו שתים שהן ארבע: **ידיעות** הטומאה שתים שהן ארבע. תימה דהעלמות הו״ל למיתני דהיא עיקר מילתא העלם טומאה דקודש ומקדש והעלם קודש ומקדש וי״ל דניחא ליה למנקט לשון ידיעה מטעמא דמפורש בפ״ב (דף יד:) ידיעות קמייתא דליתנהו בכל התורה כולה קא חשיב ג״כ לאידך לישנא דידיעות בתרייתא דאתיין לידי קרבן קא חשיב ולהך לישנא הא דלא תני נמי ידיעות השבת משום דניחא ליה למינקט יציאות דבמלאכות גופייהו איכא שתים שהן ארבע אבל הכא לא מצי למינקט הטומאות שתים שהן ד׳ דליכא אלא תרתי טומאת קודש וטומאת מקדש: **יציאות** השבת שתים שהן ארבע.

בגמ׳ מפרש שתים הוצאה דעני ודבעל הבית שהן ארבע הכנסה דעני ודבעל הבית ותימה אמאי חשיב דעני ודבעל הבית בתרתי דמה לי עני ומה לי בעל הבית ויש לומר דאלטעריך למתניתנו משום דקס״ד דלא הוי דרך הוצאה אלא כשעומד ברשות היחיד ונטל פירות ויצא לרשות הרבים אבל כי האי גוונא דגופו ברשות היחיד וידו ברשות הרבים או איפכא לאו דרך הוצאה היא ובכי האי גוונא אמר בפ״ק דשבת (דף ג:) ידו של אדם אינה לא ברשות היחיד ולא ברשות הרבים ואיצטריך למיתני תרוייהו דאי תנא חדא לא הוה שמעינן אידך ומהאי טעמא ניחא ליה דלא תני הך הוצאה שלישית כדפרישית וי״ת מפרש דהוצאה מלאכה גרועה היא דמה לי אם מוציא מרשות היחיד לרשות היחיד ומה לי לרשות הרבים לכך הוצרך לפרש כל עניינים דענין ודעשיר ודעבד דמלאכה גרועה היא מדאמר ברים הזורק (שבת דף לו: ושם) הוצאה גופא היכא כתיבא ודרים לה מוילכא העם מהבית כו׳ ואקאמר אשכחנא הוצאה הכנסה מנלן סברא היא מה לי אפוקי מה לי עיולי ולשאר אבות לא בעינא קרא אלא מחייבינן כל דהוו במשכן והוצאה היתה במשכן כדאמר בפרק במה טומנין (שם דף מט:) הם הורידו קרשים מעגלה לקרקע ואתם אל תוציאו הם העלו קרשים לעגלה ואתם אל תכניסו ולשאר תולדות לא חייבינן דלהוו במשכן אלא אאב לחודא אבל תולדות דהוצאה בעי בפרק הזורק (שם דף לו:) או סברא הוי דלהוו במשכן כגון מכנים חוזרק ומעביר ומושיט והיינו משום דמלאכה גרועה היא ואין להאריך כאן יותר:

מראות נגעים שנים גרסינן ולא שתים דמראה לשון זכר הוא כדכתיב (שמות ג) את המראה הגדול הזה ומנן נמי במס׳ נגעים (פי״א משנה ד) ומייתי לה בהמוצה מקדש (זבחים דף פח: ושם) מראות נגעים רבי דוסא בן הרכינס אומר שלשים ושלשה עקביא בן מהללאל אומר שבעים ושנים והא דקתני התם טובא משום דחשיב נמי פתיכי אי נמי כייל נגעי בתים ובגדים מ): מכדי

שבועות

מ) שתים שהן ארבע ידיעות הטומאה שתים שהן ארבע יציאות השבת שתים שהן ארבע נ) מראות נגעים שנים שהן ארבעה א את שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתים הרי זה בעולה ויורד ב יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד שיודע לו ויביא בעולה ויורד ג אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר שנאמר ד מלבד חטאת הכפורים ה על מה שזה מכפר זה מכפר ו מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף החיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה ז ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין דברי ר׳ יהודה ר״ש אומר שעירי הרגלים מכפרין אבל לא שעירי ראשי חדשים ועל מה שעירי ראשי חדשים מכפרין על

שבועות שתים שהן ארבע. בשבועת ביטוי שפתים הכתוב בויקרא (ה) אלא קרבן עולה ויורד כדמפרש בפרק שלישי (דף כ.): **שתים.** כתיבי בקרא דכתיב (ויקרא ה) להרע או להיטיב ומפרש במשנה פרק שלישי (דף כה.) אוכל להיטיב לא אוכל להרע שמענה את עצמו וה״ה לכל דבר שהוא הן ולאו להבא) דלהרע או להיטיב להבא משמע ובפ״ג (שם) מרבה מן המקרא אף דברים שאין בהן הרעה והטבה ומיהו שתים ניתנו ותו לא דבר ומילופו: **שהן ד׳.** יש לדרות מדיני הכתובים כדמפרש בפ״ג (שם) אף דבר ומילופו לשעבר כגון אכלתי והוא לא אכל או לא אכלתי ואכל: **ידיעות הטומאה.** חיוב קרבן עולה ויורד ממחת טומאת מקדש וקדשיו הכתובה אצל שבועת ביטוי או נפש כי) תגע וגו׳ (ויקרא ה) וילפינן בפירקין (ז.) שאין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדשיו שנכנס בשוגג למקדש אחר טומאה זו או אכל בשר קודש: **שתים שהן ארבע.** שתים כתיבי דכתיב (ויקרא ה) ונעלם ממנו והוא טמא ואשם שנתעלמה ממנו טומאה וע״י אותו העלם אכל קודש הרי אחת או שנכנס למקדש הרי שתים. ולפי שאין חייב עליה אלא אם כן ידע בתחלה שנטמא ואח״כ נעלמה ממנו ולאחר מעשה נודע לו שחטא משום הכי קרי לי׳ ידיעות: **שהן ארבע.** יש לדרות מן המקרא עוד שני חיובים העלם קודש והעלם מקדש וחזור הוא את הטומאה: **יציאות השבת שתים שהן ארבע.** הוצאת מרשות היחיד לרשות הרבים למדנו מן המקרא שחייב בפרק הזורק במסכת שבת (דף לו:) מוילו משה ויעבירו קול במחנה וגו׳ ז) (ומתרגמינן) לא תפיקו מרה״י לרה״ר. זהו שתים אחת לעומד בחוץ והושיט ידו לפנים ונטל חפץ והוציאו לחוץ ואחת לעומד בפנים ונטל חפץ ממקומו והוציאו בידו והניחו בחוץ: **שהן ארבע.** יש ללמוד מאלו שבשם שהקפידה תורה מרשות לרשות בהוצאה כך הקפידה בהכנסה והרי הן שתים אחת לעומד בפנים והושיט ידו לחוץ ונטל חפץ והכניסו ואחת לעומד מבחוץ ונטל חפץ ממקומו והושיטו בפנים והניחו: **מראות נגעים.** שהמטורע מביא עליהם קרבן לטהרתו שנים כתובין במקרא (ויקרא יד) שאת ובהרת והן חלוקין במראיהן דמפרש בגמ׳ (ה:): **שהן ארבעה.** יש לדרות תולדה לזו ותולדה לזו דמפרש בגמ׳ (שם): **אם שש כה ידיעה.** כוליה אטומאה קאי. ובגמרא (ג.) מפרש אאמר מפרש מילי דטומאה בריש ויליאות ומראות כל חדא וחדא מפרש במסכת דידה להכי לא פרשינהו בהאי מסכת והאי דמנינהו הכא משום דדמו להדדי בשתים שהן ארבע: **ידיעה בתחלה.** שידע שנטמא: **וידיעה בסוף.** משאכל את הקודש בהעלם או נכנס למקדש ויצא ונודע לו שבטומאה אכל או בטומאה נכנס: **והעלם בינתים.** כשאכל את הקודש נעלמה ממנו טומאה או קודש וכן הנכנס למקדש נעלמה ממנו טומאה או מקדש: **הרי זה.** בקרבן המפורש באותה פרשה (ויקרא ה) לעשיר חטאת בהמה ולעני עוף ולדל שבדלים עשירית האיפה והיא מנחת חוטא האמורה בכל מקום וזהו לשון עולה ויורד לעשיר עולה ולעני יורד. ובגמרא (ד.) מפרש מנא ליה דבידיעה בתחלה ובסוף והעלם בינתים כתיב: **שעיר הנעשה בפנים.** שלשה שעירים נעשין לשבור ביום״כ אחד מתן דמו לפנים וחבירו משתלח לעזאזל כמה שכתוב באחרי מות מ) ואחד קרב במזבח החיצון במוספין והוא כתוב בפרשת פינחס ז) עם שאר כל מוספי המועדות: **תולה.** להגין עליו מן היסורין שלא״פ שאינו יודע שחטא יש לו לדאג שכל השוגגין צריכים כפרה לכשידעו אלמא קודש ידיעה עושים הן: **עד שיודע לו.** שאכל קודש בטומאה: **אין כה ידיעה בתחלה.** שלא ידע בטומאה מימיו זה לא יצא לכלל קרבן עוד לעולם שהרי אין קרבן בא אלא על שם כו ידיעה בתחלה: **שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר.** ויום הכפורים הוא עצמו מועיל עם הקרבנות שנאמר (ויקרא כג) כי יום כפורים הוא: **שנאמר.** בשעיר הנעשה בחוץ ושעיר חטאת אחד מלבד חטאת הכפורים והוא שעיר הנעשה בפנים הקישם לך הכתוב ללמד שעל מה שזה מכפר זה מכפר: **מה פנימי אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה.** בתחלה דהכי ילפינן בהדיא בגמ׳ (לקמן ז:) דאינו תולה אלא על דבר שיש בו ידיעה בתחלה: **אף חיצון אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה.** בסוף ולא בתחלה דלא אתא לכלל קרבן ומכפר זה כפרה גמורה בלא תלייה. וא״ת כיון שהוקשו יכפרו שניהם על שם בו ידיעה בתחלה וי״מ לטומאה שאינה בין זה לזה הא פריך בגמ׳ (דף ח:) ומשני לה: **שעירי הרגלים.** בכל הרגלים נאמר ח) שעירי חטאת. וכגמ׳ (לקמן ט.) מפרש מנא ליה דאשאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מכפר: **ר״ש אומר שעירי הרגלים מכפרים.** עליה אבל לא שעירי ראשי חדשים: על

עין משפט
נר מצוה

ב ה מיי׳ פי״ח מהל׳ שגגות הלכה ה׳ סמג לאוין רטז:
ג ו מיי׳ שם הל׳ ט:
ד ז מיי׳ שם הל׳ ט:
ה ח מיי׳ שם הל׳ ט:
ו ט מיי׳ שם הל׳ ט:
ז י מיי׳ שם הל׳ ט:
ח יא מיי׳ שם הל׳ ט:
ט יב מיי׳ שם הל׳ ט:
י יג מיי׳ שם הל׳ ט:
יא יד מיי׳ שם הל׳ ט:
יב טו מיי׳ שם הל׳ ט:
יג טז מיי׳ שם הל׳ ט:
יד יז מיי׳ שם הל׳ ט:
טו יח מיי׳ שם הל׳ ט:
יז יט מיי׳ שם הל׳ ט:
יח כ מיי׳ שם הל׳ ט:
יט כא מיי׳ שם הל׳ ט:
כ כב מיי׳ שם הל׳ ט:
כא כג מיי׳ שם הל׳ ט:
כב כד מיי׳ שם הל׳ ט:
כג כה מיי׳ שם הל׳ ט:
כד כו מיי׳ שם הל׳ ט:
כה כז מיי׳ שם הל׳ ט:
כו כח מיי׳ שם הל׳ ט:
כז כט מיי׳ שם הל׳ ט:
כח ל מיי׳ שם הל׳ ט:
כט לא מיי׳ שם הל׳ ט:
ל לב מיי׳ שם הל׳ ט:
לא לג מיי׳ שם הל׳ ט:
לב לד מיי׳ שם הל׳ ט:
לג לה מיי׳ שם הל׳ ט:
לד לו מיי׳ שם הל׳ ט:
לה לז מיי׳ שם הל׳ ט:
לו לח מיי׳ שם הל׳ ט:
לז לט מיי׳ שם הל׳ ט:
לח מ מיי׳ שם הל׳ ט:
לט מא מיי׳ שם הל׳ ט:
מ מב מיי׳ שם הל׳ ט:
מא מג מיי׳ שם הל׳ ט:
מב מד מיי׳ שם הל׳ ט:
מג מה מיי׳ שם הל׳ ט:
מד מו מיי׳ שם הל׳ ט:
מה מז מיי׳ שם הל׳ ט:
מו מח מיי׳ שם הל׳ ט:
מז מט מיי׳ שם הל׳ ט:
מח נ מיי׳ שם הל׳ ט:
מט נא מיי׳ שם הל׳ ט:
נ נב מיי׳ שם הל׳ ט:
נא נג מיי׳ שם הל׳ ט:
נב נד מיי׳ שם הל׳ ט:
נג נה מיי׳ שם הל׳ ט:
נד נו מיי׳ שם הל׳ ט:
נה נז מיי׳ שם הל׳ ט:
נו נח מיי׳ שם הל׳ ט:
נז נט מיי׳ שם הל׳ ט:
נח ס מיי׳ שם הל׳ ט:
נט סא מיי׳ שם הל׳ ט:
ס סב מיי׳ שם הל׳ ט:
סא סג מיי׳ שם הל׳ ט:
סב סד מיי׳ שם הל׳ ט:
סג סה מיי׳ שם הל׳ ט:
סד סו מיי׳ שם הל׳ ט:
סה סז מיי׳ שם הל׳ ט:
סו סח מיי׳ שם הל׳ ט:
סז סט מיי׳ שם הל׳ ט:
סח ע מיי׳ שם הל׳ ט:
סט עא מיי׳ שם הל׳ ט:
ע עב מיי׳ שם הל׳ ט:
עא עג מיי׳ שם הל׳ ט:
עב עד מיי׳ שם הל׳ ט:
עג עה מיי׳ שם הל׳ ט:
עד עו מיי׳ שם הל׳ ט:
עה עז מיי׳ שם הל׳ ט:
עו עח מיי׳ שם הל׳ ט:
עז עט מיי׳ שם הל׳ ט:
עח פ מיי׳ שם הל׳ ט:
עט פא מיי׳ שם הל׳ ט:
פ פב מיי׳ שם הל׳ ט:
פא פג מיי׳ שם הל׳ ט:
פב פד מיי׳ שם הל׳ ט:
פג פה מיי׳ שם הל׳ ט:
פד פו מיי׳ שם הל׳ ט:
פה פז מיי׳ שם הל׳ ט:
פו פח מיי׳ שם הל׳ ט:
פז פט מיי׳ שם הל׳ ט:
פח צ מיי׳ שם הל׳ ט:
פט צא מיי׳ שם הל׳ ט:
צ צב מיי׳ שם הל׳ ט:
צא צג מיי׳ שם הל׳ ט:
צב צד מיי׳ שם הל׳ ט:
צג צה מיי׳ שם הל׳ ט:
צד צו מיי׳ שם הל׳ ט:
צה צז מיי׳ שם הל׳ ט:
צו צח מיי׳ שם הל׳ ט:
צז צט מיי׳ שם הל׳ ט:
צח ק מיי׳ שם הל׳ ט:
צט קא מיי׳ שם הל׳ ט:
ק קב מיי׳ שם הל׳ ט:
קא קג מיי׳ שם הל׳ ט:
קב קד מיי׳ שם הל׳ ט:
קג קה מיי׳ שם הל׳ ט:
קד קו מיי׳ שם הל׳ ט:
קה קז מיי׳ שם הל׳ ט:
קו קח מיי׳ שם הל׳ ט:
קז קט מיי׳ שם הל׳ ט:
קח קי מיי׳ שם הל׳ ט:
קט קיא מיי׳ שם הל׳ ט:
קי קיב מיי׳ שם הל׳ ט:
קיא קיג מיי׳ שם הל׳ ט:
קיב קיד מיי׳ שם הל׳ ט:
קיג קטו מיי׳ שם הל׳ ט:
קיד קיז מיי׳ שם הל׳ ט:
קטו קיח מיי׳ שם הל׳ ט:
קיז קיט מיי׳ שם הל׳ ט:
קיח קכ מיי׳ שם הל׳ ט:
קיט קכא מיי׳ שם הל׳ ט:
קכ קכב מיי׳ שם הל׳ ט:
קכא קכג מיי׳ שם הל׳ ט:
קכב קכד מיי׳ שם הל׳ ט:
קכג קכה מיי׳ שם הל׳ ט:
קכד קכו מיי׳ שם הל׳ ט:
קכה קכז מיי׳ שם הל׳ ט:
קכו קכח מיי׳ שם הל׳ ט:
קכז קכט מיי׳ שם הל׳ ט:
קכח קל מיי׳ שם הל׳ ט:
קכט קלא מיי׳ שם הל׳ ט:
קל קלב מיי׳ שם הל׳ ט:
קלא קלג מיי׳ שם הל׳ ט:
קלב קלד מיי׳ שם הל׳ ט:
קלג קלה מיי׳ שם הל׳ ט:
קלד קלו מיי׳ שם הל׳ ט:
קלה קלז מיי׳ שם הל׳ ט:
קלו קלח מיי׳ שם הל׳ ט:
קלז קלט מיי׳ שם הל׳ ט:
קלח קמ מיי׳ שם הל׳ ט:
קלט קמא מיי׳ שם הל׳ ט:
קמ קמב מיי׳ שם הל׳ ט:
קמא קמג מיי׳ שם הל׳ ט:
קמב קמד מיי׳ שם הל׳ ט:
קמג קמה מיי׳ שם הל׳ ט:
קמד קמו מיי׳ שם הל׳ ט:
קמה קמז מיי׳ שם הל׳ ט:
קמו קמח מיי׳ שם הל׳ ט:
קמז קמט מיי׳ שם הל׳ ט:
קמח קנ מיי׳ שם הל׳ ט:
קמט קנא מיי׳ שם הל׳ ט:
קנ קנב מיי׳ שם הל׳ ט:
קנא קנג מיי׳ שם הל׳ ט:
קנב קנד מיי׳ שם הל׳ ט:
קנג קנה מיי׳ שם הל׳ ט:
קנד קנו מיי׳ שם הל׳ ט:
קנה קנז מיי׳ שם הל׳ ט:
קנו קנח מיי׳ שם הל׳ ט:
קנז קנט מיי׳ שם הל׳ ט:
קנח קס מיי׳ שם הל׳ ט:
קנט קסא מיי׳ שם הל׳ ט:
קס קסב מיי׳ שם הל׳ ט:
קסא קסג מיי׳ שם הל׳ ט:
קסב קסד מיי׳ שם הל׳ ט:
קסג קסה מיי׳ שם הל׳ ט:
קסד קסו מיי׳ שם הל׳ ט:
קסה קסז מיי׳ שם הל׳ ט:
קסו קסח מיי׳ שם הל׳ ט:
קסז קסט מיי׳ שם הל׳ ט:
קסח קע מיי׳ שם הל׳ ט:
קסט קעא מיי׳ שם הל׳ ט:
קע קעב מיי׳ שם הל׳ ט:
קעא קעג מיי׳ שם הל׳ ט:
קעב קעד מיי׳ שם הל׳ ט:
קעג קעה מיי׳ שם הל׳ ט:
קעד קעו מיי׳ שם הל׳ ט:
קעה קעז מיי׳ שם הל׳ ט:
קעו קעח מיי׳ שם הל׳ ט:
קעז קעט מיי׳ שם הל׳ ט:
קעח קפ מיי׳ שם הל׳ ט:
קעט קפא מיי׳ שם הל׳ ט:
קפ קפב מיי׳ שם הל׳ ט:
קפא קפג מיי׳ שם הל׳ ט:
קפב קפד מיי׳ שם הל׳ ט:
קפג קפה מיי׳ שם הל׳ ט:
קפד קפו מיי׳ שם הל׳ ט:
קפה קפז מיי׳ שם הל׳ ט:
קפו קפח מיי׳ שם הל׳ ט:
קפז קפט מיי׳ שם הל׳ ט:
קפח קצ מיי׳ שם הל׳ ט:
קפט קצא מיי׳ שם הל׳ ט:
קצ קצב מיי׳ שם הל׳ ט:
קצא קצג מיי׳ שם הל׳ ט:
קצב קצד מיי׳ שם הל׳ ט:
קצג קצה מיי׳ שם הל׳ ט:
קצד קצו מיי׳ שם הל׳ ט:
קצה קצז מיי׳ שם הל׳ ט:
קצו קצח מיי׳ שם הל׳ ט:
קצז קצט מיי׳ שם הל׳ ט:
קצח קק מיי׳ שם הל׳ ט:
קצט קקא מיי׳ שם הל׳ ט:
קק קקב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקא קקג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקב קקד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקג קקה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקד קקו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקה קקז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקו קקח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקז קקט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקח קקי מיי׳ שם הל׳ ט:
קקט קקיא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקי קקיב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיא קקיג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיב קקיד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיג קקטו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיד קקיז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקטו קקיח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיז קקיט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיח קקכ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיט קקכא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכ קקכב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכא קקכג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכב קקכד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכג קקכה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכד קקכו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכה קקכז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכו קקכח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכז קקכט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכח קקל מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכט קקלא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקל קקלב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלא קקלג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלב קקלד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלג קקלה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלד קקלו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלה קקלז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלו קקלח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלז קקלט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלח קקמ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלט קקמא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמ קקמב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמא קקמג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמב קקמד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמג קקמה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמד קקמו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמה קקמז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמו קקמח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמז קקמט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמח קקנ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמט קקנא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנ קקנב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנא קקנג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנב קקנד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנג קקנה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנד קקנו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנה קקנז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנו קקנח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנז קקנט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנח קקס מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנט קקסא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקס קקסב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסא קקסג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסב קקסד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסג קקסה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסד קקסו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסה קקסז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסו קקסח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסז קקסט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסח קקע מיי׳ שם הל׳ ט:
קקסט קקעא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקע קקעב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעא קקעג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעב קקעד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעג קקעה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעד קקעו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעה קקעז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעו קקעח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעז קקעט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעח קקפ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקעט קקפא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפ קקפב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפא קקפג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפב קקפד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפג קקפה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפד קקפו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפה קקפז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפו קקפח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפז קקפט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפח קקצ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקפט קקצא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצ קקצב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצא קקצג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצב קקצד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצג קקצה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצד קקצו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצה קקצז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצו קקצח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצז קקצט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצח קק מיי׳ שם הל׳ ט:
קקצט קקא מיי׳ שם הל׳ ט:
קק קקב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקא קקג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקב קקד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקג קקה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקד קקו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקה קקז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקו קקח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקז קקט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקח קקי מיי׳ שם הל׳ ט:
קקט קקיא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקי קקיב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיא קקיג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיב קקיד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיג קקטו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיד קקיז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקטו קקיח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיז קקיט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיח קקכ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקיט קקכא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכ קקכב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכא קקכג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכב קקכד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכג קקכה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכד קקכו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכה קקכז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכו קקכח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכז קקכט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכח קקל מיי׳ שם הל׳ ט:
קקכט קקלא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקל קקלב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלא קקלג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלב קקלד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלג קקלה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלד קקלו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלה קקלז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלו קקלח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלז קקלט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלח קקמ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקלט קקמא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמ קקמב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמא קקמג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמב קקמד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמג קקמה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמד קקמו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמה קקמז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמו קקמח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמז קקמט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמח קקנ מיי׳ שם הל׳ ט:
קקמט קקנא מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנ קקנב מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנא קקנג מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנב קקנד מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנג קקנה מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנד קקנו מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנה קקנז מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנו קקנח מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנז קקנט מיי׳ שם הל׳ ט:
קקנח קקס מיי